

For bemeldte Gaards og .... Skattemarkers Fæstning har han til Landbrugsraadet i Henhold til Lov om Færøernes Jordfond m. m. af ..... og Loven af 23. April 1897 betalt 4 Kr. 98 Øre pr. Skattemark eller ialt .... Kr. .... Øre.

Thi forbydes alle og enhver at gøre merbemeldte N. N. Indgreb i dette hans Lejemaal under Ansvar efter Loven.

Til Bekræftelse under min Haand og Segl.

Landbrugsraadet, den .....

N. N.
(L. S.)“.

Ad § 15.

Ifølge kgl. Resolution af 10. Juni 1872 har Kongsfæsteren — under Forudsætning af Justitsministeriets Sanktion — Adgang til at afhænde mindre Stykker af sit Kongsfæste.

Den af Godsbestyrelsen i den senere Tid fulgte Praksis, hvorefter *denne* staaer som Afhænder af Dele af de enkelte Fæster, maa anses værende uoverensstemmende med N. L.'s 3; 14, 6 og 9.

Ifølge de sidste af Godsbestyrelsen approberede Lejekontrakter staaer dog Fæsteren (Thorshavn Byraad, som Husegaardsfæster) som Udlejer.

I Tilfælde af Fremleje eller Salg bør derfor saavel Trømanden som Beneficiarius og Kongsfæsteren staa som Afhænder, forudsat at Landbrugsraadet samtykker Afhændelsen.

Ad § 16.

Lejeafgiften af Kongsgodset har fra umindelige Tider, bevislig fra 1584, været uforandret, fraset Regulering ved Overgang fra Naturalydelse til Pengeydelse og Udjævning inden for de enkelte Gaardes Afgifter. N. L.'s 3, 14, 15 fastsætter Afgiften som „af gammel Tid været haver“. Amtmanden over Færøerne beretter, at Afgiften er fastsat, jfr. Rigsdagstidende, Folketinget 1850, Sp. 7022, Landbrugskommissionen af 1911 opretholder Afgiften uforandret. (Ifølge islandsk Lov af 20. Juni 1923, Nr. 43, kan Forpagteren anvende Lejeafgiften til Gaardens Grundforbedring).

Sædvanemæssig Leje for Trøjord varierer som Regel fra 2—4 Kr. aarlig. Denne Afgift foreslaas fremdeles anvendt for de i 39 i 2det Stykke nævnte Personer.

Ad 25. Ny § b.

Bestemmelsen om, at sidste Fæster, naar han intet ægte Afkom efterlader sig, skal testatorisk kunne, dog med Landbrugsraadets Samtykke, forbigaa Sidelinier — er indsat af Hensyn til eventuelt Adoptivbarn, lyst i Kuld og Køn, som sidste Fæster skulde ønske at oplade Ejendommen til. Regulativ angaaende Slægtsretten — ogsaa hvad angaar Slægtslinier — haves dog i Bestemmelsen om Landbrugsraadets Sanktion.

Ad 26. Ny § c.

Bestemmelsen er i Overensstemmelse med sædvanlig Praksis.

Forordning af 30. Maj 1691 bestemmer, at ingen Jord (Kongsgaard) skal deles i mindre Dele end 6 Marker, og at Ejendomme under den Størrelse ved Fæsteledighed skulle samles og tilbydes dem „næsthosliggende Jorder besidde“.

Der er gjort en, omend stærkt begrænset, Adgang til Deling og Grænsen for Deling flyttet fra 6 til 4 Marker.

Bestemmelsen om, at smaa Fæster ved fuldkommen Fæsteledighed tilbydes dem „som næstliggende Jorder besidde“ foreslaas bibeholdt, saavel af Hensyn til Granders Naboforhold som til det vanlig forekommende Fællesbrug.

Ad 29, § 21.

Angaaende Forslaget om Jordfondens Køb af de til Præsteembederne henlagte Ejendomme foreligger der en Skrivelse af 6. December 1934 fra Færøernes Provsti, der fraraader Ejendommenes Salg. Sagen har ogsaa været forelagt Kirkeministeriet. Dette har hidtil ingen skriftlig Udtalelse givet.

Mindretallet maa formene, at skal man vedblivende — hvad der er et af denne Lovs Formaal — skaffe Indbyggerne Adgang til Opdyrkningsjord efter sædvanlig Maalestok, da vil det være nødvendigt, at der opretholdes Gaarde af nogenlunde anelig Størrelse Ifald man vilde udstykke Præstegaardene i Smaabrug paa et Par Markers Størrelse, kunde